

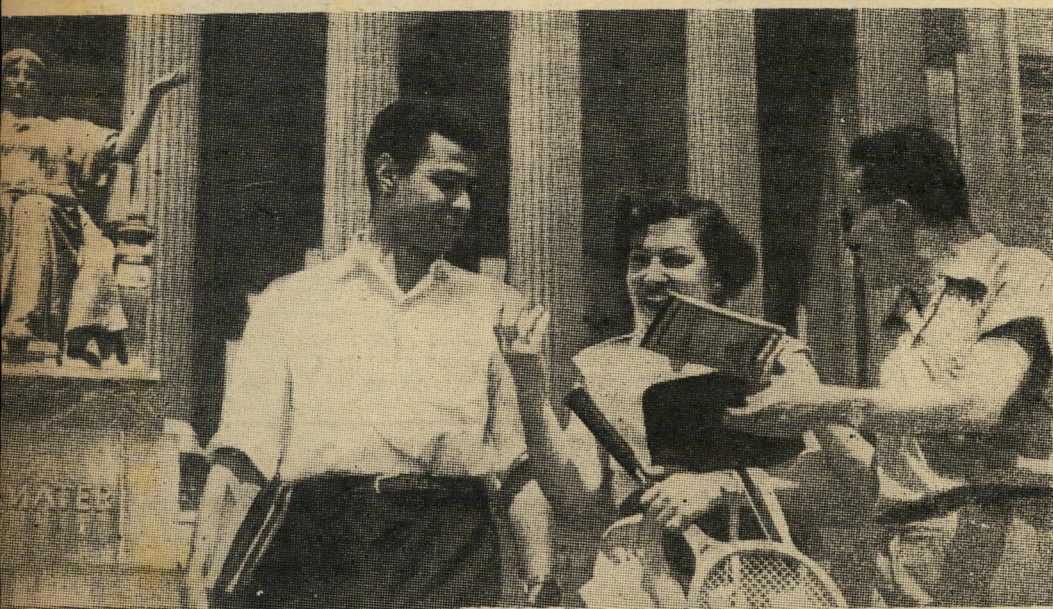
כן!

אני רוצה לנסוע להולנד.
 לדעתי זה הדבר החשוב
 ביותר לאדם צעיר שגר
 בארץ. אבל אין לי דבר
 זים, ובעיקר אין לי כסף
 מקצתה. דבריו יש בארץ
 מספיק, רק דרוש ויטמון
 פ. יש לי כסף, שחשבתני
 משכר עבודה, וזו היא
 מהלפים אותו בשער הי
 רשמי יכולתי להתקיים
 עליו שנה בהולנד. יש לי
 קרוב באמריקה, שהיה
 יכול לפלס אותי, אולם
 לא אוכל לנסוע מנמי שאי
 נה הייבט גיוס אם אצא
 מן ההוראה. יש הרגשה
 של מחנק בארץ, הרגשה
 שג ניתוק מן העולם.
 דרוש לצאת לזמן מה.

כן!

אם לעזוב את הארץ, הייתי
 תוכנן כמה קודם כל להסי
 ככה, לראות את העולם,
 להכיר ארצות ואנשים
 זרים. לדעתי זה חלום
 כשעצמו: לא להירחק
 בתור לאוטובוסים במשך
 כמה השנים, שגא יצקו
 עלי, ולא יענו לי ברנה,
 וזו ידחפו אותי. (אולי
 הדבר בתור לקולנוע, וכי
 תור לנדידה). אין לי נטיה
 לשום ארץ מיוחדת. אני
 רוצה לראות את הכל,
 ארצות-הכרית, ארגנטי
 נה, הודו, יאפאן, להכיר
 כל מיני אנשים - מדעי
 רים, פקידים, פועלים.

כן!

אבל אם אני אסע, העיקר
 הוא לדמוד. אני לא רוצה
 לדמוד סתם, אלא דברים
 מסוימים. למשל: מדעי
 החברה, כלכלה. אהבתי
 תמיד פסיקה ומאיתומטי
 קה, ולא היה אינטרס לי
 להמשיך בזה, בתור חובי.
 הגשתי בקשה לאוניברסי
 סיטה בשווייץ לבית-ספר
 לעיתונאות ודיפלומטיה,
 אבל אמרו לי שקודם כל
 אני צריכה לדמוד שנה
 מדעי החברה וכלכלה.
 אחר כך הייתי רוצה לעי
 סוק במקצועות אלה, להי
 כנס לשרות החוץ או לעי
 תונות. הייתי גם מוכנה
 לדמוד באוניברסיטה הי
 עברית, אבל אם אעזוב
 את ההוראה אצטרך לי
 התגיים לשרות צבאי.

כן!

העיקר הוא, כמובן, להי
 גיע למשהו. איני יודעת
 בדיוק למה. אני מתארת
 לי שאתחתן בסוף. אבל
 איני רוצה להתחתן בצור
 רה שאצטרך להיות משוי
 עבדת למישהו. אני רוצה
 שיהיה לי מעמד בחברה,
 ולא הודות למישהו. איד?
 אני לא יודעת. אלמד כמו
 שצריך ואוכל לקבל עז
 עזמי תפקידים מעניינים,
 ולמלא אותם בהצלחה,
 אהיה מאושרת. מי אז או
 כל למלא את שאיפתי הי
 עיקרית: היים של שינוי
 יים והידושים, ובאותה
 שעה להביא תועלת, כי
 צורה המתאימה לי.

